

zmocniv vymáhajícího věřitele, by na náklad a nebezpečnoství dlužníkovu dal obnoviti dřívější stav, nařídív dále povinné straně, by zaplatila náklady, jež tím povstanou, a určiv tyto náklady na 50 Kč, neboť to navrženo nebylo. Z téhož důvodu nebylo lze povolití zřízení jistoty (§ 355 ex. ř.) a mobilární exekuci k dobytí nákladů 50 Kč.

Čís. 8114.

Exekuční soud v zemích historických jako soud dožádaný o výkon exekuce (§ 17 ex. ř.) jest, jakmile započal její výkon, povolán rozhodovati o návrhu na odklad prováděné u něho exekuce, třebas žalobu o zrušení exekuce, o kterou se opírá návrh na odklad exekuce, projednává soud na Slovensku, jenž jest také soudem povolivším exekuci.

(Rozh. ze dne 6. června 1928, R I 407/28.)

Dlužník navrhl u exekučního soudu v Praze, který provedl výkon usneseními sedrie v Báňské Bystřici ze dne 16. května a ze dne 1. listopadu 1927, povolených mobilárních exekucí, by exekuce ty byly odloženy až do právoplatnosti vyřízení žaloby na zrušení exekucí těch podané dlužníkem u sedrie v Báňské Bystřici proti straně vymáhající, ježto by mu z pokračování v exekuci vzešla nenahraditelná újma. Soud první stolice odklad exekuce povolil, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Podle § 45 druhý odstavec ex. ř. jest sice exekuční soud příslušný k rozhodnutí o návrhu na odklad exekuce, byl-li návrh podán po počátku výkonu exekuce, to však samozřejmě jen v tom předpokladu, že exekuční soud jest v obvodu platnosti exekučního řádu. Není-li tomu tak, jako v projednávaném případě, v němž exekuce byla povolena soudem na Slovensku, kde dosud jest v platnosti zvláštní řád exekuční, nelze uznati zdejší exekuční soud za příslušný k rozhodnutí o návrhu na odklad exekuce. Neboť tím by se zdejší exekuční soud ocitl v rozporu se zákonem vlastního státu. Stanoví totiž § 31 zák. čl. LX:1881 pro Slovensko dosud platný, že o tom, má-li žaloba ve smyslu § 30 zák. čl. LIV:1913 na obmezení neb suspendování exekuce podaná odkladný účinek, rozhoduje soud k projednání žaloby té příslušný, v projednávaném případě tudíž sedrie v Báňské Bystřici. Na tomto ustanovení nebylo zákonem ze dne 19. ledna 1928, čís. 23 sb. z. a n. nic měněno, neboť bod 17 čl. V. zákona, jímž upraven § 93 zák. čl. LX:1881 a jenž jedná o příslušnosti exekučního soudu k povolení odkladu exekuce, vztahuje se jen na žaloby excindační přípustné ve smyslu § 92 zák. čl. LX:1881, nikoli však na případy jiné nehledíc ani k tomu, že ustanovení čl. V. a tudíž i bodu 17 podle čl. XX. cit. zákona nejsou dosud v platnosti. V projednávaném případě není tudíž exekuční soud v Praze příslušným k rozhodnutí a povolení žádaného odkladu, nýbrž sedrie v Báňské Bystřici (vide výnos min. sprav. čís. 123/27). Napadené usnesení, jímž byl povolen odklad, neodpovídá proto zákonu, bylo proto stížnosti jako odůvodněné vyhověno a usnesení napadené změněno tak jak shora uvedeno.

Odkázání návrhu na odklad na sedrii v Báňské Bystřici ve smyslu § 44 j. n. jest bezpředmětným proto, že jak jde na jevo ze shora citovaného, u spisů se nalézajícího usnesení sedrie v Báňské Bystřici ze dne 12. ledna 1928, byl přiznán již podané žalobě odkladný účinek ve smyslu § 31 zák. čl. LX:1881.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze upříti oprávnění. Jest mylným názor rekursního soudu, že exekuční soud v Praze jako soud dožádaný o výkon exekuce (§ 17 ex. ř.) nebyl povolán rozhodovati o návrhu na odklad exekuce, ježto žalobu o zrušení exekuce, o kterou se návrh na odklad opírá, projednává sedrie v Báňské Bystřici a tato jest také soudem povolivším exekuci. Názor rekursního soudu byl by správným, kdyby šlo o exekuční soud na Slovensku nebo v Podkarpatské Rusi, neboť tu podle platného tam uherského exekučního zákona (§ 31 zák. čl. LX:1881) rozhodovati o odkladu exekuce náleží soudu projednávajícímu žalobu o zrušení, omezení nebo odklad exekuce nebo (§ 30 zák. čl. LX:1881 nahrazený §em 39 zák. čl. LIV:1912) soudu exekuci povolivšímu (srovnej sb. n. s. 4062), ale názor ten nedopadá v případě, o který jde, kde exekučním soudem jest soud v Čechách. Podle zde platného exekučního řádu (§ 45, druhý odstavec, ex. ř.) jest k rozhodování o návrhu na odklad exekuce, bylo-li, jako v tomto případě, s exekucí již započato a nejde-li, jako zde, o zvláštní případ, pro který by bylo něco jiného nařízeno, povolán nikoli soud exekuci povolivší, pokud se týče soud projednávající žalobu o nepřipustnost exekuce, nýbrž soud exekuční. Byl tedy exekuční soud v Praze k rozhodnutí o návrhu na odklad příslušný a odmítl rekursní soud neprávem dotýčný návrh pro nepřipustnost tohoto exekučního soudu.

Čís. 8115.

Pokud neručí majitel domu za škodu pádem na vadném chodníku před jeho domem.

(Rozh. ze dne 6. června 1928, Rv I 1766/27.)

Žalobkyně upadla na chodníku před domem žalovaného v Jablonci nad Nisou a zlomila si ruku. Žalobní nárok na náhradu škody proti žalovanému odůvodňovala tím, že chodník nebyl v pořádku, poněvadž dvě dlouhé kamenné plotny byly zdviženy o 2 cm a vchod do domu nebyl osvětlen. Procesní soud první stolice neuznal žalobní nárok důvodem po právu, odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Co se týče poměrů osvětlovacích, zjistil bezvadně první soud, že v době nehody na místě nehody bylo zcela tma. Jest však podle vlastního tvrzení žalobkyně jisto, že nechtěla vstoupiti do domu